(1443) թուին մի Ճաշոց, ՋԸ (=1459) թուին մի Յայսմաւուրք և ապա մի Աւետարան, մի երկրորդ Աւետարան ՋԺԳ (=1464) թուին, մի ընտիր Ճաշոց Ջ և Թ (=1460) թուին Արծկէ քաղաքում, որ գտնւում է այժմ Մ. Աթոռում (№ 895/982), և պատկերազարդուած է «անյաղթ նկարող» տէր Մինաս կրօնաւորի կողմից*։ Թումա գրիչը ՊՂ (=1441) թուին գրում է մի Տօնացոյց և ՊՂԸ (=1449) թուին մի Աւետարան, որ Մինաս եպիսկոպոսի հետ յետոյ նուիրում են «փառաւորեալ տէր Գրիգոր կաթուղիկոսին սուրբ Էջմիածնի (Նոտարք. Փիրղ. 124/5, 162)։

ՊԶԴ (=1435) թուին գրուած № 1403/1380 ձեռագրի մէջ, 226բ. ԹովմաՄեծոփեցին յիշում է մի այլ Յովհաննէս սարկաւագի (Արճիշեցի), որ «աւգնականու՟թբ աշխատեցաւ ի յըղորդել գրոցս», երկու տարի նա ձրի աշխատում է Մեծոփայ վանքում և իւր ընկերակից Ստեփանոս դպրի հետ «միաբանու՟թբ յանձն առին զգիրս և յաւարտ հանին»։ Նոյն ձեռագրի մէջ մի այլ տեղ Թովման կրկին յիշում է «զամէնա՟յ մանկունքն զՍտփ՟նս և զՅո՟վս աշկ՟տք մեր, որ զգիրս բ՟զմ աշխ՟տւք և անհիւ (Ջաղաթին) գրեցին, և զհայրն ի՟րց զկ՟պտ ք՟հ և զՄանգա՟սր»**։ Նոյն Յովհաննէսն (սարկաւագ Արճիշեցի) է, որ գրել է Թովմայի պատուէրով Մաշտոցի մի մասը՝ Հիւանդաց Օծման մասին, եթէ կեղծուած չէ յիշատակարանը վերջում. (Տաշեան Ցուց. 677)։ Մանգասարի որդի այս Յովհաննէսը ապագայում Արճէշ քաղաքում նշանաւոր գրիչ և գրչութեան ուսուցիչ հանդիսացաւ, որ միշտ երախտագիտութեամբ յիշում է Թովմային***։ Նա գրել է ՊՂԴ (=1445) թուին և մի աւետարան, որ այժմ սեպհականութիւն է Զմիւռնիացի Սիմէօն էֆենդի Տ. Գառնիկեանի։ Իսկ Կարապետ քահանայի որդին՝ Ստեփանոս՝ գործակից էր իւր հօրը ՊԶԶ (1437) թուին մի Յայսմաւուրքի գրութեան ժամանակ (Փիրղալ. Նոտարք. 112 և մեր յիշատակարանների ժողովածուն)։ Ոմն Յոհաննէս «ի վանքս Մեծոփայ, ընդ հովանեաւ սուրբ Աստուածածնիս և սուրբ Յակոբիս և առ ոտն մեծ

---

* Անդ. 757. (20)։ Նոտարք. 105. 132 191. 193. 219 եւ 124/5. 162.

** Անդ. 760. 763. (25. 26)։

*** Նոտարք. 185/6. 216. 230։ Նոտարք 208/9 յիշուած է ոմն Ստեփանոս վարդապետ, «փիլիսոփայ երիցական արհեստի եւ ծաղիկ ժամանակաց, եւ է գիտան ամենայն հին եւ նոր Կտակարանաց աստուածային գրոց գիտութեան, որ յար եւ նման է վարժապետին իւրոյ Թումայ վարդապետին»։ Կարող է այս Ստեփանոսը նոյն լինել Թովմայի աշակերտի հետ, որովհետեւ Մեծոփեցին էր ժամակարգութեան մէջ յայտնի հեղինակութիւնը։